

ספריית הסיפורים – חוברת 3 מתוך 4 (מנוקד)

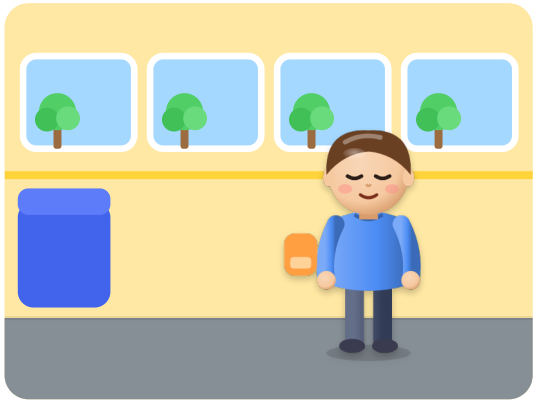
סיפורים חברתיים מנוקדים · לשון ניטרלית (זכר/נקבה)

בחוברת

1. נוסעים בהסעה
2. שוטפים ידיים
3. משתפים ומחכים לתור
4. מרחב אישי
5. נעימים ברשת
6. נולד לנו תינוק
7. עוברים דירה
8. חנוכה: אור, שירה ורעש של חגיגה
9. חג הסיגד

נוֹסְעִים בַּהַסָּעָה

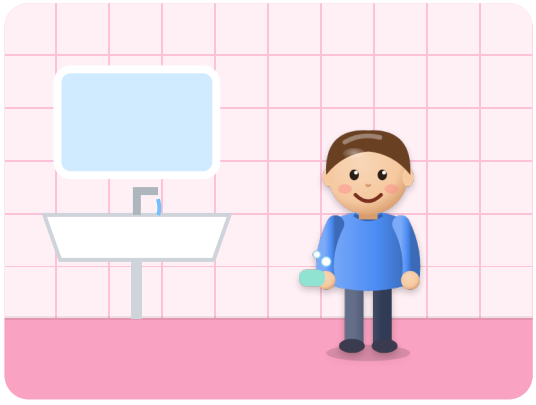
לילדים שהנסיעה בהסעה או באוטובוס מלחיצה אותם: עלייה, ישיבה עם חגורה, רעש בדרך וירידה בזהירות.

1. זֶה אֲנִי. בַּבֹּקֶר אֲנִי נוֹסֵעַ/נוֹסַעַת לְבֵית הַסֵּפֶר בַּהַסָּעָה אוֹ בָּאוֹטוֹבּוּס.
2. סַבְתָּא שֶׁלִּי מְחַכָּה אִתִּי בַּתַּחֲנָה. כְּשֶׁהַהַסָּעָה מַגִּיעָה, אֲנִי אוֹמֵר/אוֹמֶרֶת לָהּ שָׁלוֹם וְעוֹלֶה/עוֹלָה בַּמַּדְרֵגוֹת לְאַט.
3. אֲנִי מִתְיַשֵּׁב/מִתְיַשֶּׁבֶת בַּמָּקוֹם שֶׁלִּי וְחוֹגֵר/חוֹגֶרֶת חֲגוֹרַת בְּטִיחוּת. הַחֲגוֹרָה שׁוֹמֶרֶת עָלַי בַּנְּסִיעָה.
4. לִפְעָמִים בַּהַסָּעָה יֵשׁ רַעַשׁ, עֲצִירוֹת אוֹ פְּקָק. וְאָז אֲנִי מַרְגִּישׁ/מַרְגִּישָׁה קְצָת לָחוּץ/לְחוּצָה. זֶה בְּסֵדֶר.
5. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לִנְשֹׁם לְאַט, לְהִסְתַּכֵּל מֵהַחַלּוֹן, אוֹ לָשִׁים אָזְנִיּוֹת שְׁקֵטוֹת אִם יֵשׁ לִי.
6. הַמְּלַוִּים בַּהַסָּעָה רוֹצִים שֶׁכֻּלָּם יַגִּיעוּ בְּשָׁלוֹם. כְּשֶׁאֲנִי יוֹשֵׁב/יוֹשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם, הֵם רְגוּעִים וּשְׂמֵחִים.
7. אִם מַשֶּׁהוּ מַפְרִיעַ לִי, אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לִקְרֹא לַמְּלַוִּים וּלְהַגִּיד בִּמְלִים: "קָשֶׁה לִי, אֶפְשָׁר עֶזְרָה?"
8. הַהַסָּעָה מַגִּיעָה לְבֵית הַסֵּפֶר. אֲנִי יוֹרֵד/יוֹרֶדֶת בְּזְהִירוּת עִם הַתִּיק שֶׁלִּי. הִצְלַחְתִּי לִנְסֹעַ בְּרֹגַע!

שׁוֹטְפִים יָדַיִם

לילדים שמדלגים על שטיפת ידיים או שהמים והסבון מציפים אותם חושית: מתי שוטפים, איך, ומה עושים כשלא נעים.

1. זֶה אֲנִי. כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם אֲנִי שׁוֹטֵף/שׁוֹטֶפֶת יָדַיִם בְּמַיִם וְסַבּוֹן.
2. אֲנִי שׁוֹטֵף/שׁוֹטֶפֶת יָדַיִם לִפְנֵי שֶׁאֲנִי אוֹכֵל/אוֹכֶלֶת, אַחֲרֵי הַשֵּׁרוּתִים וְאַחֲרֵי מִשְׂחָק בַּחוּץ.
3. קֹדֶם אֲנִי פּוֹתֵחַ/פּוֹתַחַת אֶת הַבֶּרֶז וּמַרְטִיב/מַרְטִיבָה אֶת הַיָּדַיִם. אַחַר כָּךְ אֲנִי שָׂם/שָׂמָה מְעַט סַבּוֹן.
4. אֲנִי מְשַׁפְשֵׁף/מְשַׁפְשֶׁפֶת כַּפּוֹת יָדַיִם, אֶצְבָּעוֹת וְצִפָּרְנַיִם, וְסוֹפֵר/סוֹפֶרֶת לְאַט עַד עֶשְׂרִים.
5. לִפְעָמִים הַמַּיִם קָרִים מִדַּי אוֹ חַמִּים מִדַּי, וְלִפְעָמִים הַסַּבּוֹן מַרְגִּישׁ לִי מוּזָר. זֶה בְּסֵדֶר לְהַרְגִּישׁ כָּכָה.
6. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לְבַקֵּשׁ מִמְּבֻגָּר לְכַוֵּן אֶת הַמַּיִם, אוֹ לִבְחֹר סַבּוֹן אַחֵר שֶׁנָּעִים לִי.
7. יָדַיִם נְקִיּוֹת שׁוֹמְרוֹת עָלַי וְעַל הַחֲבֵרִים שֶׁלִּי מִפְּנֵי חַיְדַּקִּים. גַּם בַּבַּיִת שְׂמֵחִים לִרְאוֹת יָדַיִם נְקִיּוֹת.
8. אֲנִי שׁוֹטֵף/שׁוֹטֶפֶת אֶת הַסַּבּוֹן, סוֹגֵר/סוֹגֶרֶת אֶת הַבֶּרֶז וּמְנַגֵּב/מְנַגֶּבֶת יָדַיִם. הַיָּדַיִם שֶׁלִּי נְקִיּוֹת וְרֵיחָנִיּוֹת!

🤲 מְשַׁתְּפִים וּמְחַכִּים לַתּוֹר

לילדים שמתקשים לחכות לתור עם צעצוע או חפץ משותף, או לוותר עליו לרגע: מבקשים תור, מחכים ומשתפים.

1. זֶה אֲנִי. בַּגַּן וּבַכִּתָּה יֵשׁ צַעֲצוּעִים וּמִשְׂחָקִים שֶׁכֻּלָּם מִשְׁתַּמְּשִׁים בָּהֶם.
2. לִפְעָמִים אֲנִי רוֹצֶה/רוֹצָה אֶת הַכַּדּוּר, אֲבָל עַכְשָׁו מְשַׂחֲקִים בּוֹ חֲבֵרִים אֲחֵרִים.
3. אָז אֲנִי מַרְגִּישׁ/מַרְגִּישָׁה אוּלַי עָצוּב/עֲצוּבָה אוֹ כּוֹעֵס/כּוֹעֶסֶת. כָּל הָרְגָשׁוֹת בְּסֵדֶר.
4. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לִשְׁאוֹל: "אֶפְשָׁר לְקַבֵּל תּוֹר אַחַר כָּךְ?" וּלְחַכּוֹת. בִּזְמַן הַהַמְתָּנָה אֲנִי נוֹשֵׁם/נוֹשֶׁמֶת לְאַט.
5. בִּזְמַן שֶׁאֲנִי מְחַכֶּה/מְחַכָּה, אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לְשַׂחֵק בְּמִשְׂחָק אַחֵר אוֹ לְהִסְתַּכֵּל עַל הַמִּשְׂחָק שֶׁל הַחֲבֵרִים.
6. כְּשֶׁאֲנִי מְחַכֶּה/מְחַכָּה בְּסַבְלָנוּת, הַחֲבֵרִים וְהַחֲבֵרוֹת מַרְגִּישִׁים שֶׁאִכְפַּת לִי מֵהֶם. גַּם הֵם רוֹצִים לְשַׂתֵּף אוֹתִי.
7. עַכְשָׁו הַתּוֹר שֶׁלִּי! אֲנִי מְשַׂחֵק/מְשַׂחֶקֶת בַּכַּדּוּר. אַחַר כָּךְ אֲנִי מַעֲבִיר/מַעֲבִירָה אוֹתוֹ הָלְאָה.
8. לְשַׂתֵּף זֶה לָתֵת וְגַם לְקַבֵּל. כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְשַׂתְּפִים, יֵשׁ מָקוֹם לְכֻלָּם בַּמִּשְׂחָק.

מֶרְחָב אִישִׁי

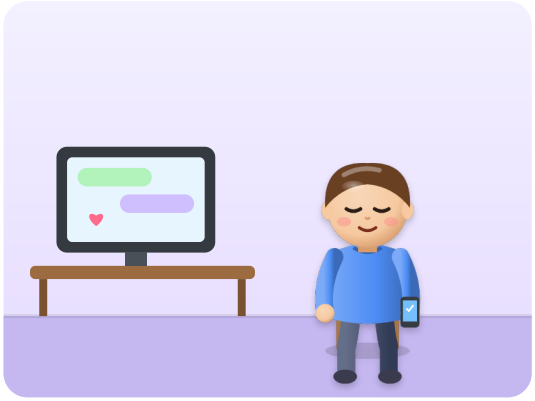
לילדים שמתקרבים מאוד לאחרים, נוגעים או מחבקים בלי לשאול: מרחק של יד, שואלים לפני חיבוק, ו״לא״ זה בסדר.

1. זֶה אֲנִי. סְבִיב הַגּוּף שֶׁל כָּל אֶחָד וְאַחַת יֵשׁ מֶרְחָב אִישִׁי, כְּמוֹ בּוּעָה שְׁקוּפָה.
2. כְּשֶׁאֲנִי עוֹמֶדֶת לְיַד מִישֶׁהוּ, אֲנִי מַשְׁאִיר/מַשְׁאִירָה בֵּינֵינוּ מֶרְחָק שֶׁל יָד יְשָׁרָה.
3. כְּשֶׁעוֹמְדִים קָרוֹב מִדַּי, יֵשׁ יְלָדִים וּמְבֻגָּרִים שֶׁמַּרְגִּישִׁים לֹא נוֹחַ. הַמֶּרְחָק עוֹזֵר לְכֻלָּם לְהַרְגִּישׁ רְגוּעִים.
4. לִפְעָמִים אֲנִי שָׂמֵחַ/שְׂמֵחָה מְאוֹד וְרוֹצֶה/רוֹצָה לְחַבֵּק חָבֵר אוֹ חֲבֵרָה. חִבּוּק נָעִים כְּשֶׁשְּׁנֵיהֶם רוֹצִים.
5. לִפְנֵי חִבּוּק אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לִשְׁאֹל: ״אֶפְשָׁר לְחַבֵּק?״ וְלְחַכּוֹת לַתְּשׁוּבָה.
6. אִם הַתְּשׁוּבָה הִיא ״לֹא״, זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁלֹּא אוֹהֲבִים אוֹתִי. פָּשׁוּט עַכְשָׁו מַעֲדִיפִים מֶרְחָק.
7. בְּמָקוֹם חִבּוּק אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לְנַפְנֵף לְשָׁלוֹם, לְחַיֵּךְ אוֹ לָתֵת כֵּיף.
8. גַּם לִי יֵשׁ מֶרְחָב אִישִׁי, וַאֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לוֹמַר ״לֹא, תּוֹדָה״. כְּשֶׁכֻּלָּנוּ שׁוֹמְרִים עַל הַמֶּרְחָב, נָעִים לָנוּ יַחַד.

💬 נְעִימִים בָּרֶשֶׁת

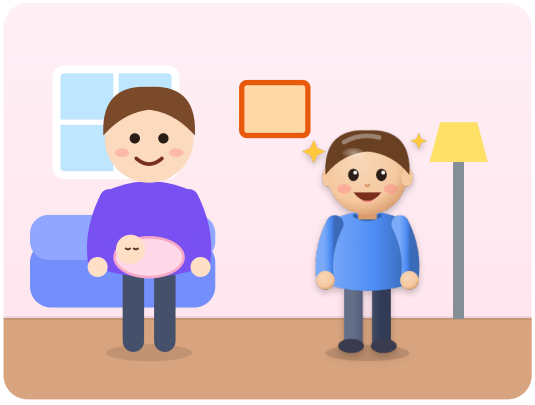
לילדים ובני נוער בקבוצת צ׳אט כיתתית: לכתוב מילים טובות, לקרוא לפני ששולחים, ומה עושים כשמופיעה הודעה פוגעת.

1. זֶה אֲנִי. בַּכִּתָּה שֶׁלָּנוּ יֵשׁ קְבוּצַת צָ׳אט בַּטֶּלֶפוֹן. שָׁם אֲנַחְנוּ כּוֹתְבִים הוֹדָעוֹת זֶה לָזֶה.
2. בַּצָּ׳אט לֹא רוֹאִים פָּנִים וְלֹא שׁוֹמְעִים קוֹל. לָכֵן לִפְעָמִים קָשֶׁה לְהָבִין אִם מִישֶׁהוּ צוֹחֵק אוֹ נֶעֱלָב.
3. לִפְנֵי שֶׁאֲנִי שׁוֹלֵחַ/שׁוֹלַחַת הוֹדָעָה, אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לִקְרֹא אוֹתָהּ שׁוּב וְלִשְׁאֹל: ״הַאִם הָיִיתִי אוֹמֵר/אוֹמֶרֶת זֹאת פָּנִים אֶל פָּנִים?״
4. מִלִּים טוֹבוֹת בַּצָּ׳אט מְשַׂמְּחוֹת אֶת מִי שֶׁקּוֹרֵא אוֹתָן. ״כָּל הַכָּבוֹד״, ״תּוֹדָה״ וְ״רוֹצִים לְהִצְטָרֵף?״ מְחַמְּמִים אֶת הַלֵּב.
5. לִפְעָמִים מוֹפִיעָה בַּצָּ׳אט הוֹדָעָה לֹא נְעִימָה, עָלַי אוֹ עַל מִישֶׁהוּ אַחֵר. אָז אֲנִי מַרְגִּישׁ/מַרְגִּישָׁה עָצוּב/עֲצוּבָה אוֹ כּוֹעֵס/כּוֹעֶסֶת.
6. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לֹא לַעֲנוֹת בְּכַעַס, לְצַלֵּם אֶת הַמָּסָךְ וּלְהַרְאוֹת לְמְבֻגָּר קָרוֹב מֵהַבַּיִת אוֹ מִבֵּית הַסֵּפֶר.
7. הַמְּבֻגָּרִים רוֹצִים לָדַעַת, כְּדֵי לַעְזֹר. לְסַפֵּר זֶה לֹא ״לְהַלְשִׁין״, זֶה לִשְׁמֹר עַל עַצְמִי וְעַל אֲחֵרִים.
8. אֲנִי בּוֹחֵר/בּוֹחֶרֶת לִכְתֹּב מִלִּים טוֹבוֹת. כְּשֶׁכָּל אֶחָד וְאַחַת עוֹשִׂים זֹאת, הַצָּ׳אט שֶׁלָּנוּ מָקוֹם נָעִים וּבָטוּחַ.

נוֹלַד לָנוּ תִּינוֹק

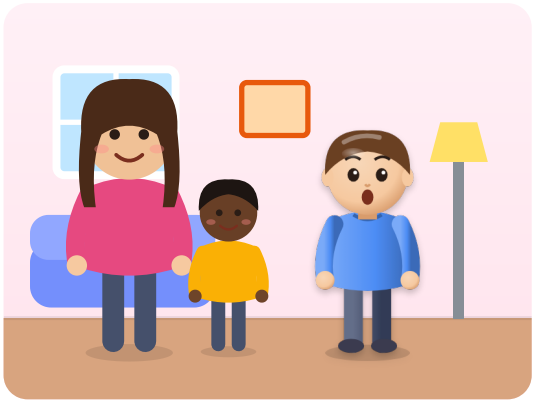
לילדים שבמשפחתם נולד אח או אחות: בכי של תינוק, הורים עסוקים, קנאה ושמחה, ומקום חדש במשפחה.

1. זֶה אֲנִי. בַּמִּשְׁפָּחָה שֶׁלָּנוּ נוֹלַד תִּינוֹק חָדָשׁ. עַכְשָׁו אֲנִי אָח/אָחוֹת גָּדוֹל/גְּדוֹלָה!
2. תִּינוֹקוֹת בּוֹכִים כְּשֶׁהֵם רְעֵבִים, עֲיֵפִים אוֹ צְרִיכִים הַחְלָפָה. כָּךְ הֵם "מְדַבְּרִים", כִּי עוֹד אֵין לָהֶם מִלִּים.
3. שְׁתֵּי הָאִמָּהוֹת שֶׁלִּי עֲסוּקוֹת עַכְשָׁו הַרְבֵּה בַּתִּינוֹק. הֵן עֲיֵפוֹת לִפְעָמִים, וְהֵן אוֹהֲבוֹת אוֹתִי בְּדִיּוּק כְּמוֹ קֹדֶם.
4. לִפְעָמִים אֲנִי שָׂמֵחַ/שְׂמֵחָה עִם הַתִּינוֹק, וְלִפְעָמִים אֲנִי מְקַנֵּא/מְקַנְּאָה אוֹ עָצוּב/עֲצוּבָה. כָּל הָרְגָשׁוֹת הָאֵלֶּה בְּסֵדֶר.
5. כְּשֶׁקָּשֶׁה לִי, אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לְהַגִּיד בְּמִלִּים: "אֲנִי צָרִיךְ/צְרִיכָה חִבּוּק" אוֹ "בּוֹאוּ נְשַׂחֵק רַק אֲנַחְנוּ".
6. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה גַּם לַעֲזֹר: לְהָבִיא חִתּוּל, לָשִׁיר שִׁיר שָׁקֵט אוֹ לְחַיֵּךְ לַתִּינוֹק.
7. הַתִּינוֹק מִסְתַּכֵּל עָלַי וְלוֹמֵד מִמֶּנִּי. כְּשֶׁיִּגְדַּל, אוּכַל לְלַמֵּד אוֹתוֹ לְשַׂחֵק וְלִצְחֹק.
8. הַמִּשְׁפָּחָה שֶׁלָּנוּ גְּדְלָה, וְיֵשׁ בָּהּ מָקוֹם וְאַהֲבָה לְכֻלָּם. אֲנִי גֵּא/גֵּאָה לִהְיוֹת אָח/אָחוֹת גָּדוֹל/גְּדוֹלָה.

עוֹבְרִים דִּירָה

לילדים שמשפחתם עוברת דירה: אריזה, פרידה מהבית הישן, רגשות מעורבים והתרגלות לבית החדש.

1. זֶה אֲנִי. בְּקָרוֹב אַבָּא וַאֲנִי עוֹבְרִים לְדִירָה חֲדָשָׁה.
2. לִפְנֵי הַמַּעֲבָר אֲנַחְנוּ אוֹרְזִים אֶת הַדְּבָרִים בְּאַרְגָּזִים. יֵשׁ לִי אַרְגָּז מִשֶּׁלִּי לַדְּבָרִים הָאֲהוּבִים עָלַי.
3. לִפְעָמִים אֲנִי מַרְגִּישׁ/מַרְגִּישָׁה נִרְגָּשׁ/נִרְגֶּשֶׁת, וְלִפְעָמִים עָצוּב/עֲצוּבָה לְהִפָּרֵד מֵהַבַּיִת הַיָּשָׁן. מֻתָּר לְהַרְגִּישׁ גַּם וְגַם.
4. גַּם אַבָּא מִתְרַגֵּשׁ וְגַם מִתְעַיֵּף מֵהַמַּעֲבָר. הוּא שָׂמַח כְּשֶׁאֲנִי מְסַפֵּר/מְסַפֶּרֶת לוֹ מָה אֲנִי מַרְגִּישׁ/מַרְגִּישָׁה.
5. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לְהִפָּרֵד מֵהַבַּיִת הַיָּשָׁן: לְצַלֵּם אֶת הַחֶדֶר שֶׁלִּי, לוֹמַר שָׁלוֹם לַשְּׁכֵנִים וְלָקַחַת אִתִּי מַשֶּׁהוּ אָהוּב.
6. בַּבַּיִת הֶחָדָשׁ הַכֹּל נִרְאֶה אַחֶרֶת: חֲדָרִים חֲדָשִׁים, רֵיחוֹת חֲדָשִׁים וְקוֹלוֹת חֲדָשִׁים. לוֹקֵחַ זְמַן לְהִתְרַגֵּל.
7. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לִבְחֹר אֵיפֹה לָשִׂים אֶת הַמִּטָּה וְאֶת הַסְּפָרִים שֶׁלִּי, וְכָךְ הַחֶדֶר הֶחָדָשׁ נִהְיֶה שֶׁלִּי.
8. לְאַט לְאַט הַבַּיִת הֶחָדָשׁ נַעֲשֶׂה מֻכָּר וְנָעִים. הַבַּיִת הוּא הַמָּקוֹם שֶׁבּוֹ אֲנַחְנוּ יַחַד.

חֲנֻכָּה: אוֹר, שִׁירָה וְרַעַשׁ שֶׁל חַגִּיגָה

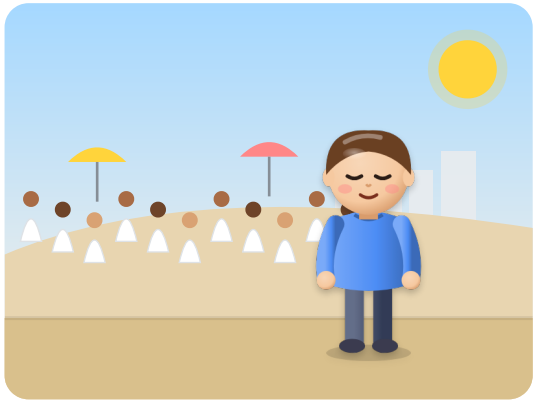
לפני חנוכה, לילדים שהאש, השירה החזקה וההמולה של מסיבות החג מציפות אותם: מה קורה בחג ואיך נחים כשצריך.

1. זֶה אֲנִי. בַּחֹרֶף מַגִּיעַ חַג הַחֲנֻכָּה. הֶחָג נִמְשָׁךְ שְׁמוֹנָה יָמִים.
2. יֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁמַּדְלִיקוֹת נֵרוֹת בַּחֲנֻכִּיָּה בְּכָל עֶרֶב. בְּכָל עֶרֶב מוֹסִיפִים עוֹד נֵר אֶחָד.
3. הָאֵשׁ שֶׁל הַנֵּרוֹת חַמָּה. אֲנִי מִסְתַּכֵּל/מִסְתַּכֶּלֶת עַל הָאוֹר הַיָּפֶה וְשׁוֹמֵר/שׁוֹמֶרֶת מֶרְחָק שֶׁל יָד מֵהַלֶּהָבָה.
4. בַּחֲנֻכָּה שָׁרִים שִׁירִים, אוֹכְלִים סֻפְגָּנִיּוֹת וּלְבִיבוֹת וּמְסוֹבְבִים סְבִיבוֹן. לִפְעָמִים בָּאִים אוֹרְחִים וְיֵשׁ הַרְבֵּה רַעַשׁ.
5. כְּשֶׁיֵּשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, שִׁירָה חֲזָקָה וּמְחִיאוֹת כַּפַּיִם, לִפְעָמִים אֲנִי מַרְגִּישׁ/מַרְגִּישָׁה שֶׁזֶּה יוֹתֵר מִדַּי בִּשְׁבִילִי.
6. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לָשִׂים אָזְנִיּוֹת, לִנְשֹׁם לְאַט, אוֹ לְבַקֵּשׁ לָנוּחַ רֶגַע בְּחֶדֶר שָׁקֵט.
7. סַבָּא וְסַבְתָּא שְׂמֵחִים לַחְגֹּג אִתִּי. הֵם מְבִינִים שֶׁלִּפְעָמִים אֲנִי צָרִיךְ/צְרִיכָה הַפְסָקָה, וּמְחַכִּים לִי בְּאַהֲבָה.
8. חֲנֻכָּה הוּא חַג שֶׁל אוֹר. אֲנִי חוֹזֵר/חוֹזֶרֶת לַחַגִּיגָה רָגוּעַ/רְגוּעָה וְנֶהֱנֶה/נֶהֱנֵית מֵהָאוֹר הֶחָם.

חַג הַסִּיגְד

לפני חג הסיגד, לילדים מהקהילה ולכל הכיתה: מפגש גדול בחוץ, תפילה ושירה, הרבה אנשים, ואיך מכבדים ונחים כשצריך.

1. זֶה אֲנִי. בַּסִּתָו יֵשׁ חַג שֶׁנִּקְרָא סִיגְד. זֶה חַג חָשׁוּב לַקְּהִלָּה שֶׁל יְהוּדֵי אֶתְיוֹפְיָה.
2. בַּסִּיגְד אֲנָשִׁים רַבִּים נִפְגָּשִׁים יַחַד בַּחוּץ, בְּמָקוֹם גָּבוֹהַּ. יֵשׁ מְבֻגָּרִים, יְלָדִים, מִשְׁפָּחוֹת וַחֲבֵרִים.
3. בָּחָג מִתְפַּלְּלִים, שָׁרִים וּמַקְשִׁיבִים לַבְּרָכוֹת. רַבִּים לוֹבְשִׁים בְּגָדִים לְבָנִים וְזוֹכְרִים אֶת הַגַּעְגּוּעַ לִירוּשָׁלַיִם.
4. כְּשֶׁיֵּשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, קוֹלוֹת וְשֶׁמֶשׁ, לִפְעָמִים אֲנִי מַרְגִּישׁ/מַרְגִּישָׁה עָיֵף/עֲיֵפָה אוֹ מוּצָף/מוּצֶפֶת. זֶה בְּסֵדֶר.
5. אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לְהַחֲזִיק יָד שֶׁל מְבֻגָּר קָרוֹב, לִשְׁתּוֹת מַיִם, וְלָשֶׁבֶת לָנוּחַ בַּצֵּל.
6. לָאֲנָשִׁים בַּקְּהִלָּה הֶחָג הַזֶּה מְרַגֵּשׁ מְאוֹד. כְּשֶׁאֲנִי מַקְשִׁיב/מַקְשִׁיבָה בְּשֶׁקֶט, אֲנִי מְכַבֵּד/מְכַבֶּדֶת אֶת מָה שֶׁחָשׁוּב לָהֶם.
7. אִם אֲנִי רוֹצֶה/רוֹצָה, אֲנִי יָכוֹל/יְכוֹלָה לִשְׁאֹל עַל הֶחָג וְלִשְׁמֹעַ סִפּוּרִים מֵהַמִּשְׁפָּחָה אוֹ מֵאֲנָשִׁים בַּקְּהִלָּה.
8. בְּסוֹף הֶחָג חוֹגְגִים יַחַד, אוֹכְלִים וּשְׂמֵחִים. הָיָה לִי יוֹם מְיֻחָד עִם הַרְבֵּה אֲנָשִׁים.